

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Năm 1950 Đức Giáo hoàng Bi Ô XII chính thức đặt Tòa Khâm Sứ Đông Dương và Thái Lan tại Hà Nội thay tòa cũ ở Huế có vẻ không còn hợp nhu cầu giao tế của Tòa Thánh và Giáo Hội Đại Việt.

Mượn một góc Tòa Tổng Giám Mục Hà Nội bầu gồm một đại sảnh xây từ 1920 theo lối kiến trúc Lô Măng và một khuôn viên tuyệt đẹp cùng một số gian phụ, tuyên bố Tòa Khâm Sứ rộng cỡ 4 héc-ta, nằm cách trụ sở Bầu Nhân Dân chừng 500 thước, cách Tạp Chí Cộng sản còn ít hơn thế.

Công cán chưa đầy thập kỷ, tới quăng 1959, Đức Cha Khâm Sứ mắc một chứng bệnh đường ruột khả nghi quá, và bị trung ương cấp tốc giả về Tòa Thánh. Một tuần sau tất cả nhân viên Khâm Sứ bị trung ương trực xuất luôn, căn nguyên cũng nhạy cảm phết: họ đồng loạt lợi dụng tự do tín ngưỡng chống Chính Quyền Nhân Dân, kiêm hoạt động gián điệp, tội tày giờ. Quan hệ ngoại giao của trung ương và Tòa Thánh đứt bịch.

Sự vụ thực ra bắt đầu sớm hơn. Ngay từ 1957, Tòa Khâm Sứ đã được trung ương vận dụng làm các cơ sở ba lằng nhằng: ủy ban, trường học, kho văn thư, quán phở, vườn vượn, nhân viên Khâm Sứ bị dồn cả vào một góc và bị coi như kẻ cướp.

Giữa dững năm 196x, Tòa Khâm Sứ giở thành câu lạc bộ thanh thiếu nhi khu phố Hoàn Kiếm, nơi các đảng viên ngoan hiền ngày đêm hướng dẫn măng non, rằng tôn giáo là thuốc phiện của nhân dân, rằng mọi tín điều đều là dị đoan dấm bựa. Chiện này quá thường, dưng điều do đảng hay bác sáng chế, mà cóp trong sách giáo khoa nước mẹ.

Cuối dừng năm 198x, trung ương chủ trương lèo lái kinh tế thiên đàng theo tư bản, thì câu lạc bộ Khâm Sứ được tăng cường nhiều chức năng tư bản.

Trước tiên, một rạp chiếu phim tròn tròn na ná rạp xiếc quốc gia được dựng giữa khuôn viên Khâm Sứ. Nó chuyên doanh phim chương Hồng Kông chơi băng video cối với màn hình 25 Inch thời đó là to vật vãi. Khán giả tràn nhộng nhể nhại xúm xít cả ngàn người trong quả rạp xi-nê bự vài trăm thước vuông, hào hứng nghén dừng chiếc cổ lừa chờ Lý Tiểu Long máy cả Quách Mạn Ngọc ướm đắm làm tình, rất chi phấn khích.

Chỉ vài năm, ngón băng video rẻ tiền dần ngót khách, quả rạp tròn biến thành sàn nhảy, rồi tiệm thể hình, rồi quầy bán linh tinh nấu bầu câu su nấu bia Vạn Lực.

Rồi đàng sau đại sảnh mọc một quả nhà trát đá rửa, một xịn nhất thời ý, ba tầng, nhiều gian, đảm nhiệm một tác vụ thú vị: tụ điểm mát-xa. Lắm lúc nó kiêm quán nhậu, chỗ ngủ Một Sao, tuyển các trò mạt hạng.

Lần lượt dừng phần đất khác nhau của Tòa Khâm Sứ được trung ương khai thác. Ở phải, đất Hà Thành ngày một tăng giá, điều có chiện để cả héc-ta trống không? Mấy sân ten-lít ra đời, đến bãi gửi xe, bể bơi mi-ni, nhà xí công cộng.

Không dừng lại, quăng 1993 trung ương quyết định đập cái rạp tròn xây một quả biu-đỉnh được kỳ vọng sẽ cao nhất Hà Nội, dừng 15 tầng. Nên nhớ thuở ý Hà Nội chỉ có hai quả tháp chọc giờ, một cái 11 tầng (khách sạn Hà Nội bên hồ Giảng Võ) và cái khác 9 tầng (khách sạn Bàn Cờ phố Nguyễn Gì Học).

Điều ổn điều ổn. Tòa Tổng Giám Mục Hà Nội nhè nhẹ phản kháng. Tòa Thánh gửi công thư e hèm. Quan hệ quốc tế căng thẳng tới nổi suýt nữa Xứ Lừa đu thêm một cú cấm vận vô thời hạn, dù cú cấm vận

cũ vừa được đồng chí Tôn bạn thân Trung Tướng gĩa bỏ.

Trung ương thân mến, hãy giả Tòa Khâm Sứ cho nơi nó thuộc về. Ăn tạp mấ cũn nên chữa cái lốt nời. Nhiều khi chỉ vì dũng lợi ích tũn mủn mà phải giả giá đắt điếu ngờ đâu đấy.

(@2007)

COMMENTS